

foreslaaet. Bygningsinspektør Kampmann lader ogsaa skinne igennem, at han mener, at man snarere bygger knapt end rundeligt.

Jeg tror saaledes, at Gennemførelsen af Lovforslaget er absolut nødvendig, og at det vil være ganske urimeligt at forsøge at leje større Lokaler, altsaa atter at leje Statsprøveanstalten ind. Jeg tror, det er fornuftigt at bygge, saa at Statsprøveanstalten faar sine egne Lokaler, hvad den som en Statsinstitution ogsaa har Krav paa. De eneste Betæneligheder, der kunde fremdrages, er, forekommer det mig, Betæneligheder af finansiell Natur, men overfor Nødvendigheden af Anlægget og det forholdsvist beskedne Beløb, der er Tale om, synes jeg, at man i nærværende Tilfælde godt kan se bort ogsaa herfra. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Fremme i dette høje Ting.

Chr. Hansen: Som den foregaaende ærede Taler (Thomas Larsen) bemærkede, var det i 1908—09, Staten overtog Driften af Statsprøveanstalten. Der var vistnok en hel Del Mennesker, som den Gang havde den Opfattelse, at Staten ejede Anstalten, medens Forholdet var det, at den blev drevet ved private Midler. Det viste sig imidlertid, at de private ikke magtede Opgaven, og det den Gang nedsatte Udvalg udtalte derfor i sin Betænkning, at skulde denne Anstalt drives paa en fyldestgørende Maade, burde Staten overtage den. Jeg er ganske sikker paa, at den Opgang og Udvidelse, som er foregaaet indenfor Anstalten, ikke vilde have fundet Sted, hvis den stadig var blevet drevet ved private Midler, fordi, som sagt, de private ikke magtede en saadan Opgave. Staten har altsaa sin betydelige Andel i, at Anstalten er vokset frem til at blive en virkelig god Støtte for de Institutioner, baade private og Statsinstitutioner, som konsulterer den. Af Forhandlingerne i 1908—09 fremgaar det, at der var enkelte, der havde nogen Betænelighed ved Statens Overtagelse af Anstalten, fordi man mente, at det vilde skade de private, men jeg tror ikke, det har haft noget at betyde, man har hørt meget lidt, ja vistnok slet intet derom, derimod har man

gjort den glædelige Erfaring, at Anstalten har udvidet sin Virksomhed mere og mere, saaledes at man i Løbet af de sidste 5—6 Aar gentagne Gange har maattet foretage Udvidelser for at fyldestgøre de Krav, som stilles til den. Jeg er ikke i Tvivl om, at det, naar man nu gaar til at udvide, ikke vil være længe, inden man atter staar overfor Nødvendigheden af en Udvidelse, og derfor er jeg ligesom den foregaaende ærede Taler betænkelig ved vedblivende at lade Anstalten bo til Leje i den private Bygning, hvori den nu er til Huse. Det er oplyst, at Pladsen er lille, og i det Øjeblik, man skal gaa til at udvide paa det nuværende Sted, vil Staten formentlig komme til at betale ret klækkeligt, thi det er naturligt, at Ejeren af den paagældende Ejendom, som er indrettet til andet Formaal, ikke gaar til at rive ned eller bygge om, naar han ved, at han maaske om kort Tid igen vil komme til at bygge om, Staten vil derfor komme til at betale, hvad det vil koste at bygge om. At det er nødvendigt at udvide Anstalten, oplystes jo af den ærede sidste Taler, og man ser det ogsaa af Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor Ledelsen siger: „De meget knebne Pladsforhold fordyrer og forsinker fremdeles Driften og udelukker Anbringelsen af nye Maskiner eller større Apparater, som paakræves for Virksomhedens heldige Udvikling. Anstalten savner derhos i høj Grad Plads til at foretage Prøver i fri Luft og har navnlig ved Belastningsprøver med Bygningskonstruktioner hidtil været henvist til at lade saadanne Prøver udføre enten hos Rekvisrenten eller paa Pladser, som paa anden Maade er blevet stillet til Disposition, hvorved Tilsyn med Fremstillingen vanskeliggøres og fordyres eller ofte ganske umuliggøres.“

Man ser af de Oplysninger, der foreligger, at Statsprøveanstalten er en Institution, som gaar ret stærkt frem, og den er til stor Gavn for vor Industri. Det er derfor ikke urimeligt, at dens Ledelse nu beder den højtærede Minister og Rigsdagen om at faa sit eget Hus, saa at Arbejdsforholdene kan blive gode og den fortsatte Udvikling blive muliggjort. Det forekommer mig, at naar Forretningen udvider sig, som den gør, er det besparende at